

[Handelsministeren.]

lem ikke har faaet Øje paa, at der i det Ministerium, som han var Medlem af i 1920—24, heller ikke blev passet paa. Det har undret mig, at det har været muligt for Gustav Arendrup at faa et Budget, der var bevilget ham paa 33 600 Kr. — jeg tror, det var for Aaret 1920—21 — op til et Forbrug af 126 000 Kr., hvoraf han har tilvendt sig 40 000 Kr., uden at der af det Ministerium, som det ærede Medlem Hr. Krag var Medlem af, er blevet reageret heroverfor, og det undrer mig saa meget mere, som Statsrevisionen, saa vidt jeg ved, gjorde Antegning dertil. Aaret efter, da Bevillingen var paa ca. 80 000 Kr., tilvendte Hr. Arendrup sig ca. 25 000 Kr. Altsaa heller ikke det Aar reagerede det Ministerium, hvoraf det ærede Medlem Hr. Krag var Medlem. Jeg tror, det ærede Medlem skulde indstille sig paa at fejle for sin egen Dør, før han retter saa voldsomme Beskyldninger, som han her har gjort, og ikke mindst skulde det ærede Medlem have ventet med sin Dom i Sagen, indtil den politimæssige Undersøgelse har fundet Sted.

Finansministeren (Bramsnæs): Jeg maa maaske benytte Lejligheden til at anbefale det ærede Medlem Hr. Krag at undersøge, hvorledes det gik til, den Gang Bedrageren Arendrup blev udnævnt til Kontorchef. Det foregik nemlig under det Ministerium, som sad fra 1920 til 1924, og det er jo en kendt Sag, i alt Fald indenfor Embedsadministrationen, at det vakte den allerstørste Forbavselse, at man udnævnte Arendrup til Kontorchef. Men det var jo saaledes, at det var umuligt at komme udenom; den daværende Handelsminister satte det igennem ved gentagende og gentagende at bringe Sagen frem, idet han sagde: En Mand, der har en saa høj Orden og er af en saa anset Slægt som Arendrup, kan vi virkelig ikke lade være at udnævne til Kontorchef!

Jeg vil anbefale det ærede Medlem Hr. Krag ogsaa at undersøge denne Sag, naar han vil undersøge Arendrup-Bedrage-riernes Historie.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Krag har Ordet for en kort Bemærkning.

Krag: Den Forklaring, som den højtærede Finansminister for et Øjeblik siden gav paa, at Arendrup i sin Tid udnævntes til Kontorchef, er fuldkommen fri Fantasi og har intet som helst med Sandheden at

gøre. Hvor kan den højtærede Minister komme herop og fortælle, at man i sine Overvejelser af, om en Mand skal forfremmes eller ikke, skulde have hæftet sig ved, hvilken Dekoration han maatte have, eller hvilket Navn han maatte bære? Det er muligt, man gør det i et socialdemokratisk Ministerium, i et Venstreministerium spiller dette ikke nogen som helst Rolle. Men naar man gjorde Arendrup til Kontorchef, var det formodentlig ud fra den Opfattelse, som var baade Radikales og Socialdemokraters efter Arendrups Død, indtil det blev Offentligheden bekendt, paa hvilken Maade han var kommet af Dage, og hvad der var gaaet forud. Begrundelsen for Arendrups Forfremmelse vil de Herrer kunne læse i deres egen Presse Dagen efter, at Arendrups Død var blevet bekendt.

Den højtærede Handelsminister er gaaet ud fra, at man her i Tinget ikke vilde have omtalt Arendrup-Sagen, saa længe den politimæssige Undersøgelse stod paa. Den højtærede Handelsminister er kommet en Postdag for sent med denne sin Formodning eller Henvendelse, hvad man nu vil kalde det, han skulde have rettet den i Tide til den socialdemokratiske Ordfører, det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen, som var den, der først fremdrog hele dette Spørgsmaal under Behandlingen af Finanslovsforslaget. I øvrigt er det jo klart, at dette, hvorledes det i det hele taget har kunnet gaa til, at Arendrup har kunnet foretage disse meget store Besvigelser, jo netop er det, der skal undersøges, og denne Undersøgelse afventer vi, som jeg har sagt, i fuldkommen Tillid; men jeg har peget paa en Situation under Bedragerens Optræden som Kontorchef og i hans Forhold til Finansudvalget, som, hvis Embedsforsømmelse fra den Minister, der havde Ansvaret, ikke var blevet udvist, straks vilde have afsløret ham som Bedrager og derigennem vilde have standset den Trafik, som han nu fik Lejlighed til at fortsætte 3 Aar til frem i Tiden. Det er dette, jeg har peget paa, det er det Ansvar, som hermed følger, som jeg har henledt Opmærksomheden paa, og det er Undersøgelsen specielt af dette Punkt, jeg har villet sikre mig ved de Udtalelser, jeg har fremsat til den højtærede Minister.

Handelsministeren (Hauge): Det er rigtigt nok, at det ærede Medlem Hr. Krag har omtalt den Skrivelse, som Arendrup sendte Finansudvalget med sit eget Navn under uden Parafering, og uden at